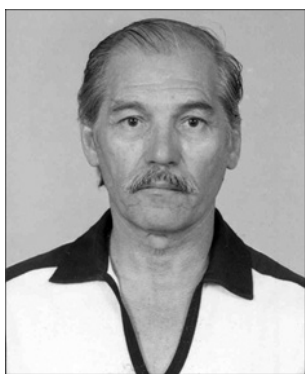

Т. П. Гончаренко

Остапов Юрій Павлович

ОСТАПОВ Юрій Павлович (28. 04. 1940, м. Каспійськ, нині Респ. Дагестан, РФ – 31. 05. 2017, Запоріжжя) – графік, живописець, скульптор, художник декоративно-ужиткового мистецтва. Член НСХУ (1987). Закін. Краснодар. пед. інститут (РФ, 1968; викл. Ю. Шальнов). Відтоді працював у Запоріжжі: гол. художником заводу «Іскра» (1968), викл. мист. дисциплін у закладах вищої освіти, художником-монументалістом худож.-вироб. комбінату (1977–98). Оформив інтер'єри й фасади понад 200 об'єктів, виконуючи вітражі, мозаїки, розписи, рельєфи, скульптуру, гобелени, світильники, фонтани. Опанував різноманітні техніки: карбування, кування, олій. живопис, лінорит, офорт, монотипія, гратографія, туш, перо, олівець, акварель, гуаш, мішана техніка, боді-арт. Створював пейзажі, зокрема індустр. – серія «Запоріжсталь» (1976–79), архіт. – серія «Прибалтика» (1980–82), ліричні – серії «Запорізькі мотиви» (1986–89), «Єсенініана» (1987), «Мати-земля» (1990–97), «Квіти Криму» (2006), а також портрети, автопортрети, натюрморти тощо. Зображені ним сцени повсякден. життя пройняті світлими почуттями, м'яким гумором (серія «Дагестанські мотиви», 1978); виконав драм. серії – «Прикордонники» (1980), «Медичні робітники на війні» (1984); серію «Театр» (1987). Засн. і голова клубу екслібристів «Запорожець» (1983 – поч. 1990-х рр.), автор бл. 300 книжк. знаків. Учасник обл., всеукр., міжнар. мистецьких виставок від 1976. Персон. – у Запоріжжі (2013; 2018, посмертна), Саратові (РФ), Польщі, Німеччині, Франції. Деякі твори зберігаються в Запорізі. ХМ (бл. 250 предметів), Музеї-заповіднику О. Пушкіна «Михайлівське» (РФ).

Фотоілюстрації

Основні твори

оформлення – Будинку творчості художників у Паланзі (Литва, 1980, співавт.), Будинку уряду в Кишиневі (1981, співавт.), садиби М. Балабухи, кафе «Запоріжжя» (1981–82, співавт.; обидва – Київ), інж. корпусу та їдальні Запоріж. АЕС в м. Энергодар Запоріж. обл. (1985), ресторанів «Піросмані», «Нью-Йорк» (обидва – 2000-і рр.), «Венеція», «Мілан» (обидва – 2010-і рр.; усі – Запоріжжя); графіка – лінорити: «Веселка над містом», «Музей бурштину в Паланзі», триптих «Спуск на Поділ. Київ» (усі – 1980), «Закохані», «Клайпеда. Куток. Дворик художнього музею», триптих «Києву 1500 років» (усі – 1982), триптих «Будівники Запорізької атомної» (1984–85), «Спогади про літо», «Біля річки» (обидва – 1986), «Ходить, походить місяць по небу», «Зустріч», триптих «Підкорення космосу» (усі – 1987), «Двоє» (1988); екслібриси: «Запорізькому музею 10 років. 1972–1982» (1982), «Клуб “Запорожець”», С. Нежуги, Л. Орленка, В. Луценка, А. Заярченка, «W. К. Пам’ять про Петрарку» (усі – 1982–90), «Ex libris esperanto. 1987–1887» (1987); живопис – «Пісня дагестанця. Батьківщина скель та сивих водоспадів» (1986), «Блаженна наївність, або Як я розумію світ» (1987), «Зустріч у горах» (1980-і рр.), «Романтичний пейзаж», «Персик» (обидва – 1990), «Мавка», «Стигли вишні» (обидва – 1991), «Танок на снігу. Примирення», «Крим. Коктебель», «Наче сон метелика, непомітно промайнуло 2000 р.» (усі – 1998), «Коктебель. Кримська ідилія» (1999), «Вуличка Гурзуфа» (2003), «Свято молодого вина», «Наречена» (обидва – 2004), «Будяк» (2006), «Сакура цвіте», «Послухай голос сопілки» (обидва – 2008), «Зимовий Крим» (2009), «Туга за землею» (2010), «Скрипка грає» (2011), «Спокуса» (2012), «Білий бузок» (2016).

Рекомендована література

1. Олейник С. Экслибрис можно сделать хоть из картошки // Индустр. Запорожье. 2012, 3 июля;
2. Чуприна А. Юрий Остапов: «В малой графике выражался интерес к человеку» // МИГ. 2012, 5 июля;
3. Лехман І. Внутрішній світ... на етикетці // Запоріж. правда. 2012, 7 лип.

Бібліографічний опис:

Остапов Юрій Павлович / Т. П. Гончаренко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2022. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-77434>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).